

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Jitky Zavřelové a Milana Podhrázkého, v právní věci žalobce: **M. Q. N.**, zastoupený Mgr. Faridem Alizeyem, advokátem se sídlem Stodolní 834/7, Ostrava, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, za účasti osoby zúčastněné na řízení **T. T. A. N.**, proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 10. 2019, čj. MV-127394-4/SO-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 6. 2020, čj. 22 A 91/2019-41,

t a k t o :

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á**.
- II. Žalobci **s e u k l á d á** zaplatit soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Ostravě shora uvedeným rozsudkem zamítl žalobu žalobce (dále stěžovatel⁴) proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalované, kterým žalovaná zamítlá odvolání stěžovatele a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 13. 2. 2017, č. j. OAM-15286-13/TP-2016. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítl žádost stěžovatele o povolení k trvalému pobytu podle § 75 odst. 1 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, ve znění účinném do 14. 8. 2017 (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) pro nesplnění podmínek uvedených v § 67 odst. 2 a 3 téhož zákona.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost. Současně s podáním kasační stížnosti požádal o přiznání odkladného účinku podle § 73 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) ve spojení s § 120 s. ř. s. Návrh odůvodnil tím, že nepřiznání odkladného účinku by pro něj představovalo větší újmu, než může vzniknout jiným osobám. Stěžovatel by totiž musel v návaznosti na vydání napadeného rozsudku vycestovat do Vietnamu, kde se obává problémů s bývalým obchodním partnerem, neboť protiprávní chování tohoto partnera může být tolerováno ze strany vietnamských úřadů díky tamnímu autoritářskému režimu. Vedle toho stěžovatel poukazuje na svoji dceru v ČR, narozenou v roce 2014, které byl v ČR spolu s její matkou povolen trvalý pobyt a má právo na výchovu obou rodičů, do kterého by soud zasáhl nepřiznáním odkladného účinku.

[3] Žalovaná ve svém vyjádření navrhla nepřiznání odkladného účinku bez podrobnějšího vysvětlení. Osoba zúčastněná na řízení se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřila.

[4] Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku následujícím způsobem. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. soud přiznává na návrh stěžovatele po vyjádření žalovaného usnesením kasační stížnosti odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozsudku krajského soudu znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Zákon tedy pro přiznání odkladného účinku stanoví celkem tři předpoklady: výkon nebo jiné právní následky rozsudku by pro stěžovatele znamenaly újmu; tato újma je pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě soud nepřezkoumává v mezích kasačních námitek kasační stížností napadené výroky rozsudku (§ 109 odst. 3 s. ř. s.), ale zjišťuje jen existenci uvedených zákonných předpokladů pro přiznání odkladného účinku. Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku je podle své povahy dočasným rozhodnutím, neboť platí do doby pravomocného skončení řízení ve věci samé.

[7] Tvrdit a osvědčit první z předpokladů pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tj. že výkon nebo jiné právní následky rozsudku by pro stěžovatele znamenaly újmu, je povinen stěžovatel, který se přiznáním odkladného účinku domáhá svým návrhem; nestačí tak v návrhu toliko poukázat na možnost vzniku újmy. Vznik újmy musí být v příčinné souvislosti s výkonem napadeného rozsudku či jiným právním následkem plynoucím z rozsudku, popř. z rozsudkem krajského soudu aprobovaného rozhodnutí. Zároveň musí jít o následek určité intenzity, aby jej bylo vůbec možno označit za újmu, kdy zákon hovoří o újmě „nepoměrně větší“. To má svou logiku, protože v řízeních, v nichž není vyhověno žádosti účastníka, případně je mu zrušeno či omezeno nějaké oprávnění nebo uloženo opatření či správní trest, na účastníka pochopitelně budou doléhat právní následky negativního rozhodnutí – ať by byly sebedírnější – tíživěji než na veškeré další osoby, kterých se rozhodnutí vůbec netýká.

[8] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou, zda by přiznání odkladného účinku bylo vůbec způsobilé změnit pobytové oprávnění stěžovatele, tedy odvrátit tvrzenou újmu spočívající v nutnosti návratu do Vietnamu. V případě stěžovatele totiž správní orgány nerozhodovaly o zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu, ale o zamítnutí žádosti o povolení k trvalému pobytu. Za obvyklých okolností takové rozhodnutí žádnou bezprostřední újmu neznamená, protože žadatel stále má své stávající pobytové oprávnění, jen neuspěl se žádostí o „vyšší“ typ oprávnění. Stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku neuvedl, jak se změní jeho pobytová situace v důsledku výkonu rozsudku krajského soudu. Neuvedl ostatně ani druh jeho současného pobytového oprávnění. Již na základě toho lze proto konstatovat, že stěžovatel své tvrzení o tom, že v důsledku vydání napadeného rozsudku, resp. rozhodnutí žalované bude muset vycestovat zpět do Vietnamu, neosvědčil.

[9] Nejvyšší správní soud pro úplnost ověřil pobytovou situaci stěžovatele z předloženého spisového materiálu. Podle správního spisu je stěžovatel v současnosti na území ČR nelegálně, a to už od skončení jeho azylového řízení (skončilo usnesením o kasační stížnosti, které nabylo právní moci 27. 7. 2016). S podáním žádosti o trvalý pobyt totiž zákon o pobytu cizinců nespojuje fikci dalšího oprávněného pobytu, nýbrž cizinci umožňuje za zákonem stanovených podmínek požádat o udělení dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu na území [§ 33 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců]. Podle údajů plynoucích z cizineckého informačního systému, jehož výpis je součástí správního spisu, však stěžovateli toto vízum po dobu správního řízení o žádosti o trvalý pobyt ani po dobu řízení před krajským soudem nikdy uděleno nebylo. O toto

pokračování

vízum stěžovatel sice jednou žádal (řízení o této žádosti probíhalo od 28. 11. 2016 do 2. 3. 2017), avšak neúspěšně. Rozsudek krajského soudu ani rozhodnutí žalovaného tak na pobytové situaci stěžovatele nic nemění. Výkon rozsudku proto stěžovateli nemůže způsobovat újmu, kterou tvrdí, neboť už před jeho vydáním stěžovatel na území ČR pobýval nelegálně, tedy bylo jeho povinností ČR opustit. Pokud bude stěžovatel nucen vycestovat do Vietnamu, stane se tak bez příčinné souvislosti s rozsudkem krajského soudu nebo předchozím rozhodnutím žalovaného.

[10] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím však zdejší soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, čj. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

[11] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč, a to podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32]. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení.

[12] Poplatek lze zaplatit buď vylepením kolků na příslušném tiskopisu (viz níže), nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 – 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je 1080516120. Nebude-li soudní poplatek včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 24. září 2020

Petr Mikeš
předseda senátu

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis .....

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓